

تأثیر روش‌های کاربرد سولفات روی (چال‌کود، تزریق در تنه و محلول‌پاشی) بر بهبود

ویژگی‌های کمی و کیفی انگور (*Vitis vinifera cv Askari*)

مهندی حسینی فرهی^{۱*} - کرم اله گودرزی^۲

تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۰۱/۲۳

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۲/۱۲/۱۰

چکیده

به منظور بررسی اثر روش‌های کاربرد سولفات روی بر بهبود ویژگی‌های کمی، کیفی و رفع کمبود روی در تاکستان‌های سی سخت، آزمایشی در قالب طرح بلوك‌های کامل تصادفی با ده تیمار و چهار تکرار انجام شد. تیمارهای کاربرد سولفات روی شامل تزریق در تنه (۱/۵، ۳ و ۵ گرم در لیتر)، محلول‌پاشی (۱/۵، ۳ و ۵ گرم در لیتر) و چال‌کود (۷۵، ۱۵۰ و ۲۰۰ گرم در هر بوته) بود. نتایج نشان داد که بیشترین عملکرد در تیمارهای کاربرد ۲۰۰ گرم سولفات روی به صورت چال‌کود و تزریق ۱/۵ گرم در لیتر سولفات روی به ترتیب به مقدار ۱۷/۸۱ و ۱۶/۳۹ کیلوگرم در بوته در مقایسه با ۲۰۰ گرم سولفات روی در غلظت ۳ در هزار باعث افزایش حجم جهه به میزان ۳/۶۲ سانتی‌متر مکعب شاهد به میزان ۷/۲۷ کیلوگرم در بوته به دست آمد. تزریق سولفات روی در غلظت ۳ در هزار باعث افزایش حجم جهه به میزان ۱۵۰ و ۲۰۰ گرم سولفات روی در مقایسه با سایر تیمارها گردید. تیمارهای تزریق ۳ و ۵ گرم در لیتر، محلول‌پاشی (۱/۵، ۳ و ۵ گرم در لیتر و کاربرد ۷۵، ۱۵۰ و ۲۰۰ گرم سولفات روی) به صورت چال‌کود شاخص سبزینگی برگ را به طور معنی‌داری نسبت به شاهد افزایش داد. همچنین بیشترین میزان غلظت روی در برگ انگور در تیمار محلول‌پاشی سولفات روی در غلظت ۵ گرم در لیتر (۱۲۷/۴۳ میلی‌گرم در کیلوگرم ماده خشک) در مقایسه با شاهد (۱۷/۵ میلی‌گرم در کیلوگرم ماده خشک) مشاهده گردید. به طور کلی در هر سه روش کاربرد روی، غلظت‌های پایین به طور معنی‌داری بیشترین عملکرد را نسبت به شاهد تولید کردند، اما غلظت پهینه روی در برگ با محلول‌پاشی ۱/۵ درصد سولفات روی به دست آمد.

واژه‌های کلیدی: انگور، تزریق تنه، چال‌کود، سولفات روی، عملکرد، محلول‌پاشی

غذایی روش جدیدی می‌باشد که در آن حجم کمتری از مواد غذایی با کمترین تلفات و خسارت‌های زیست محیطی، به کار رفته و تمام مواد تزریق شده نیز وارد گیاه می‌شود (۱۳). روی یکی از عناصر ضروری کم مصرف برای رشد و نمو طبیعی گیاهان محسوب می‌شود که در بسیاری از فرآیندهای متابولیسمی نقش دارد. روی تنها عنصری است که در هر شش گروه آنزیمی از قبیل لیگازها، لیپازها، هیدرولازها، ترانسفرازها، اکسیدورودکتازها و ایزومرازها نقش دارد (۱۶). همچنین روی در فعالیت آنزیم‌ها، بیوسنتر کلروفیل، آکسین، پروتئین، کربوهیدرات‌ها، همچنین متابولیسم لیپید، اسید نوکلئیک و استحکام غشاء شرکت دارد (۶). اوزدمیر و همکاران (۲۲) گزارش نمودند که مصرف خاکی سولفات روی به میزان ۲۳ کیلوگرم در هکتار به همراه محلول‌پاشی سولفات روی ۲ درصد باعث افزایش غلظت عناصر روی، آهن، مس و منگنز در برگ گردید.

در پژوهشی کاربرد روی در مرحله هشت برگی به صورت محلول‌پاشی، موجب افزایش تعداد دانه در غالاف، عملکرد دانه و

مقدمه
روش‌های متداول مصرف کود دارای محدودیت‌هایی هستند. مثلاً در روش محلول‌پاشی احتمال گیاه‌سوزی، پراکنده شدن محلول در هوای جذب کمتر کود از طریق اندامهای هوایی وجود دارد. در مصرف خاکی محدودیت‌هایی ثبت شده، بر هم کنش بعضی از عناصر غذایی در جهت کاهش جذب آن‌ها، آهک زیاد، عدم تهویه کافی در بعضی از باغ‌ها به دلیل آبیاری زیاد ممکن است کارآیی مصرف کود را کاهش دهد. همین‌طور گستردگی زیاد ریشه‌ها در حجم وسیعی از خاک و عدم امکان رساندن تمام کود مصرف شده به ریشه‌ها و در نهایت آводگی خاک را می‌توان ذکر کرد. در حالی که تزریق مواد

۱- باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، واحد یاسوج، دانشگاه آزاد اسلامی، یاسوج
(*)نویسنده مسئول: (Email: m.h.farahi@iauyasooj.ac.ir)

۲- محقق بخش آب و خاک مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی کهگیلویه و بویراحمد

مواد و روش‌ها

به منظور بررسی اثر روش‌های مختلف مصرف سولفات روی بر بهبود ویژگی‌های کمی، کیفی و رفع کمبود روی در انگور عسکری، آزمایشی در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با ۱۰ تیمار و ۴ تکرار در سال ۱۳۸۷ در یک تاکستان در شهر سی سخت با سیستم تربیت پاچراغی و فاصله بوته 3×3 متر انجام گرفت. تیمارها شامل تزریق سولفات روی ($1/5$ ، 3 و 5 گرم در لیتر)، محلول‌پاشی ($1/5$ ، 3 ، 5 گرم در لیتر)، چال‌کود (75 ، 150 و 200 گرم در هر بوته) و شاهد بود. پس از انتخاب باغ مناسب برای اجرای طرح، بوته‌های مورد نظر که از نظر سن و وضعیت رشد یکسان و مناسب بودند، انتخاب و پلاک کویی شدند. قبل از انجام تیمارها، از خاک محل اجرای آزمایش، از اعماق $0-30$ و $30-60$ سانتی‌متري، نمونه خاک تهیه شده و در آزمایشگاه، خصوصیات فیزیکی و شیمیایی آن اندازه‌گیری شد (جدول ۱). عمل تزریق به وسیله گریس پمپ تعییر یافته و مناسب برای عمل تزریق در محل زیر شاخه‌های اصلی انجام گرفت. تزریق به صورت مایل با زاویه 45 درجه و به طرف پایین انجام شد. میزان کل محلول تزریقی 500 میلی‌لیتر بود که در سه مرحله گل‌دهی، بعد از تشکیل میوه و مرحله تعییر رنگ جبه به تنہ بوته‌های مو تزریق شد. جهت انجام تیمارهای چال‌کود در هر بوته گودالی در زیر سایه انداز و مسیر جریان آب حفر گردید و سولفات روی در درون گودال قرار گرفت و با خاک پوشانده شد.

پس از رسیدن محصول، صفات کمی و کیفی میوه شامل، میزان عملکرد، میزان غلظت روی در برگ‌ها، سبزینه برگ، وزن جبه، طول جبه، حجم جبه، مواد جامد محلول، اسیدیته کل، نسبت اسید به قند، اندازه‌گیری شد. سبزینه توسط سبزینه سنج‌مترا مدل SPAD-502 N52436 مواد جامد محلول توسط دستگاه قند سنج دستی مدل ساخت هلتند، اسید کل با روش تیتراسیون، غلظت روی توسط دستگاه جذب اتمی (۱۲) و طول، عرض و حجم جبه با کولیس اندازه‌گیری شد. تجزیه و تحلیل داده‌های به دست آمده با استفاده از نرم افزار آماری SAS انجام و مقایسه میانگین‌ها با استفاده از آزمون LSD انجام گرفت. رسم نمودارها با نرم افزار Excel انجام گرفت.

نتایج

عملکرد بوته

نتایج تجزیه واریانس (جدول ۲) نشان دهنده اثر معنی‌دار روش مصرف سولفات روی بر عملکرد تک بوته در سطح 5 درصد بود. نتایج ارائه شده در شکل ۱ نشان می‌دهد که کاربرد سولفات روی اثر معنی‌داری در افزایش عملکرد انگور عسکری نسبت به شاهد دارد.

شاخص برداشت گیاه سویا گردید. همچنین محلول‌پاشی به مقدار یک لیتر روی در هکتار، نیز باعث افزایش ارتفاع و درصد پروتئین دانه شد (۲). حسینی فرهی و همکاران (۴) در پژوهشی به منظور رفع کمبود روی در تاکستان‌های سی سخت با تزریق سولفات روی در تنہ، افزایش معنی‌دار عملکرد سبزینگی برگ، وزن، طول و حجم جبه را نسبت به شاهد گزارش کردند و روش تزریق سولفات روی را به عنوان روشی جدید در رفع کمبود روی و افزایش عملکرد انگور عسکری پیشنهاد کردند. رسولی و ملکوتی (۱۰)، طی یک بررسی، روش‌های مصرف سولفات روی را بر عملکرد و شاخص‌های رشد سیب مورد مطالعه قرار داده و نتیجه گرفتند که با وجود این که هر چهار روش پخش سطحی، چال‌کود، محلول‌پاشی و تزریق سولفات روی در مقایسه با شاهد، باعث افزایش عملکرد و میزان روی برگ‌ها شدن ولی بهترین نتیجه از تیمارهای محلول‌پاشی و چال‌کود سولفات روی به دست آمد.

در پژوهشی اثرات تزریق سولفات روی به تنہ و ریشه بر رشد رویشی، میزان کلروفیل، قند، اسید، ویتامین ث و غلظت روی در میوه کامکوات بررسی شد. نتایج نشان داد که تزریق سولفات روی در تنہ باعث تحریک رشد رویشی درخت، بهبود نسبت اسید به قند و افزایش کلروفیل و ویتامین ث گردید. تزریق سولفات روی به تنہ از روش تزریق سولفات روی به ریشه نتیجه بهتری را در پی داشت (۱۸). در پژوهشی ناورا و همکاران (۲۱) روش تزریق کم فشار درون تنہ برای فراهم کردن عناصر غذایی مورد نیاز درختان زیتون را مطالعه نمودند و نتایج نشان داد که تزریق می‌تواند به عنوان یک روش کارآمد در تأمین مواد غذایی مورد نیاز درختان زیتون باشد. همچنین این روش دارای مزایایی از قبیل کاربرد آسان، ایمن و اقتصادی و عدم نیاز به وسائل مخصوص می‌باشد.

در آزمایشی تأثیر مقدار و روش مصرف سولفات روی بر عملکرد و کیفیت نارنگی انشو نشان داد که بیشترین عملکرد، متواضع وزن میوه و غلظت روی برگ از تیمار محلول‌پاشی با غلظت 4 گرم در لیتر سولفات روی حاصل گردید (۱). در پژوهشی کاربرد خیس کردن بذر در محلول 2 درصد سولفات روی + مصرف خاکی 40 کیلوگرم در هکتار سولفات روی + تقدیمه برگی با محلول 4 گرم در لیتر سولفات روی باعث افزایش عملکرد روغن و دانه همچنین غلظت روی و پروتئین در دانه سویا رقم و بیلیامز گردید (۱۱). نتایج پژوهشی دو ساله بر روی برنج نشان داد که اثر سولفات روی بر عملکرد دانه، تعداد دانه در خوشة، درصد ازت دانه، درصد فسفر دانه، درصد پروتئین دانه معنی‌دار بود (۳). با توجه به این که پ هاش خاک در اکثر تاکستان‌های منطقه سی سخت بالا بوده و کمبود روی در این منطقه شایع می‌باشد لذا هدف از انجام این پژوهش بررسی اثر روش‌های مختلف کاربرد سولفات روی در رفع کمبود روی و افزایش عملکرد انگور عسکری بود.

جدول ۱- نتایج تجزیه فیزیکوشیمیایی نمونه خاک محل آزمایش

مس قابل جذب (میلی گرم در کیلوگرم)	روی قابل جذب (میلی گرم در کیلوگرم)	آهن قابل جذب (میلی گرم در کیلوگرم)	منکتر قابل جذب (میلی گرم در کیلوگرم)	درصد مواد خنثی شونده (درصد)	هدایت الکتریکی پ هاش (دیزیمنس بر متر)	درصد اشباع (درصد)	عمق خاک (سانتی متر)	بافت خاک
۱/۰۴	۶/۹۴	۱۶/۲	۱۱/۲	۴۵	۷/۷	۰/۸	۳۰	شنی لومی لومی
۱/۷	۱۱/۲۶	۲۷/۴	۲۴/۶	۴۲	۷/۶	۱/۳	۳۵	۰-۳۰ ۳۰-۶۰

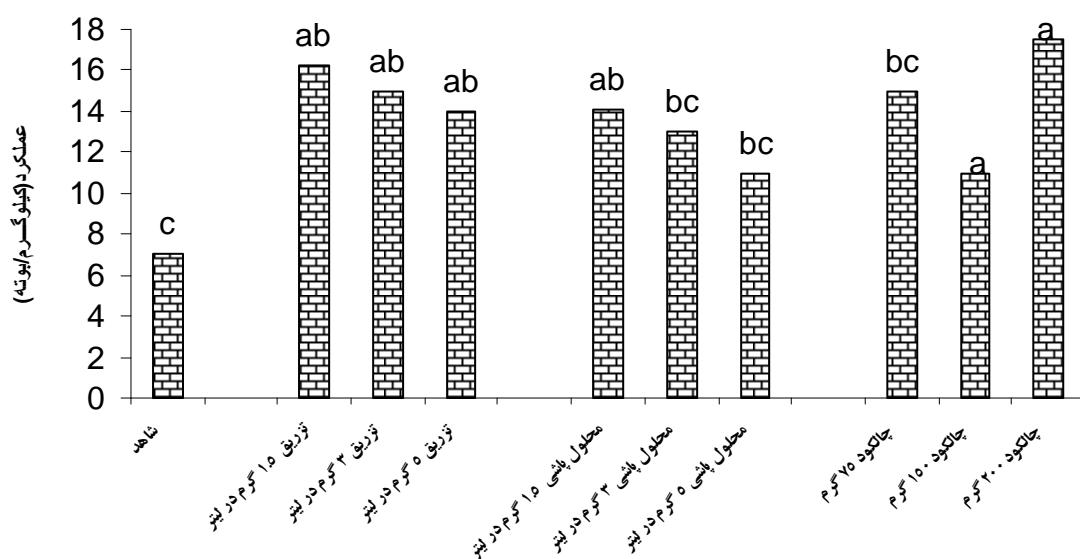
محلول پاشی بوته‌ها با سولفات روی نیز باعث افزایش معنی‌دار عملکرد در مقایسه با شاهد گردید ولی در بین سه روش مصرف سولفات روی، کاربرد ۲۰۰ گرم سولفات روی در هر بوته به صورت چال کود میزان عملکرد بیشتری را نشان داد.

بیشترین افزایش عملکرد در تیمار کاربرد ۲۰۰ گرم سولفات روی به صورت چال کود و تزریق ۱/۵ گرم در لیتر سولفات روی به ترتیب به مقدار ۱۷/۸۱ و ۱۶/۳۹ کیلوگرم در بوته در مقایسه با گیاهان تعذیه نشده به میزان ۷/۲۷ کیلوگرم در بوته به دست آمد. در بین تیمارها،

جدول ۲- نتایج تجزیه واریانس اثرهای مصرف سه روش سولفات روی بر برخی از صفات کمی و کیفی انگور عسکری

میانگین مربوطات											
منابع تغیرات	درجه آزادی	عملکرد	مواد جامد محلول	اسید کل آب میوه	پ هاش	نسبت اسید به فنده	شاسخن سبزینه برگ	غلظت روی برگ	متوسط طول حبه	متوسط عرض حبه	حجم حبه
بلوک	۳	۲۸/۴۹	۰/۴۲۵	۰/۰۰۶	۰/۰۹۳	۳۴/۵۴	۱/۵۸	۰/۰۱۲	۱/۵۷	۰/۱۱	۰/۴۳۸
تیمار	۳	۳۸/۴۵*	۱/۷۲ n.s	۰/۰۲۳ *	۰/۰۷۷ *	۵۸/۹۵ **	۱۱/۴۸*	۰/۴۶۷ **	۱/۰۹۸ n.s	۰/۱ n.s	۰/۴۶۸ **
خطا	۹	۱۳/۲۶	۱/۹۶	۰/۰۰۳	۰/۰۲۷	۸/۱۲۵	۴/۴	۰/۰۱۱	۰/۶۸	۰/۱۱۷	۰/۰۸۵
ضریب تغیرات		۲۶/۹۱	۷/۲۴	۸/۱۲	۴/۸۱	۱۰/۲	۵/۱۶	۷/۱۴	۴/۲	۲/۲۲	۹/۵۴

LSD a** و b** - به بزرگتر عدم معنی‌داری، معنی‌دار در سطح احتمال ۵ و درصد با استفاده از آزمون LSD a.n.s

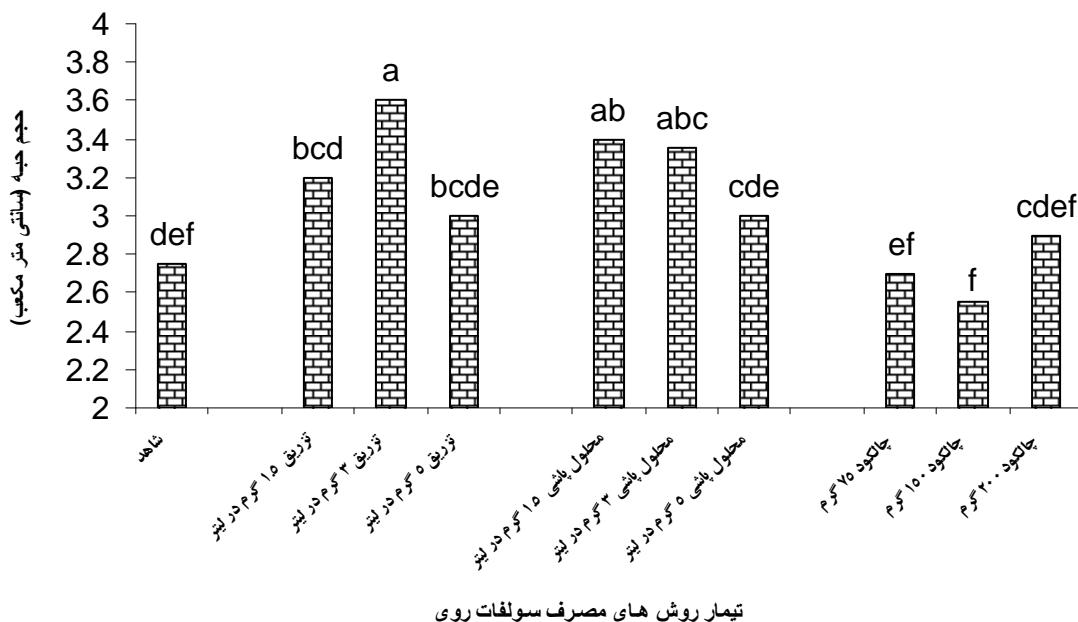
تیمار روش های مصرف سولفات روی

شکل ۱- اثر روش های مصرف سولفات روی بر میزان عملکرد تک بوته در انگور عسکری

تیمارها گردید. البته کاربرد سولفات روی در غلظت‌های $1/5$ و 3 گرم در لیتر نیز باعث افزایش معنی‌دار حجم جبهه تریب به مقدار $3/25$ سانتی‌متر مکعب گردید که از نظر آماری اختلاف معنی‌داری را با تیمار تزریق 3 گرم در لیتر نشان نداد.

حجم جبهه

روش‌های مصرف سولفات روی بر حجم جبهه در سطح احتمال 1 درصد معنی‌دار گردید (جدول ۲). بر اساس نتایج ارائه شده در شکل ۲، کاربرد تزریق سولفات روی در غلظت 3 گرم در لیتر باعث افزایش میزان حجم جبهه به میزان $3/62$ سانتی‌متر مکعب در مقایسه با سایر

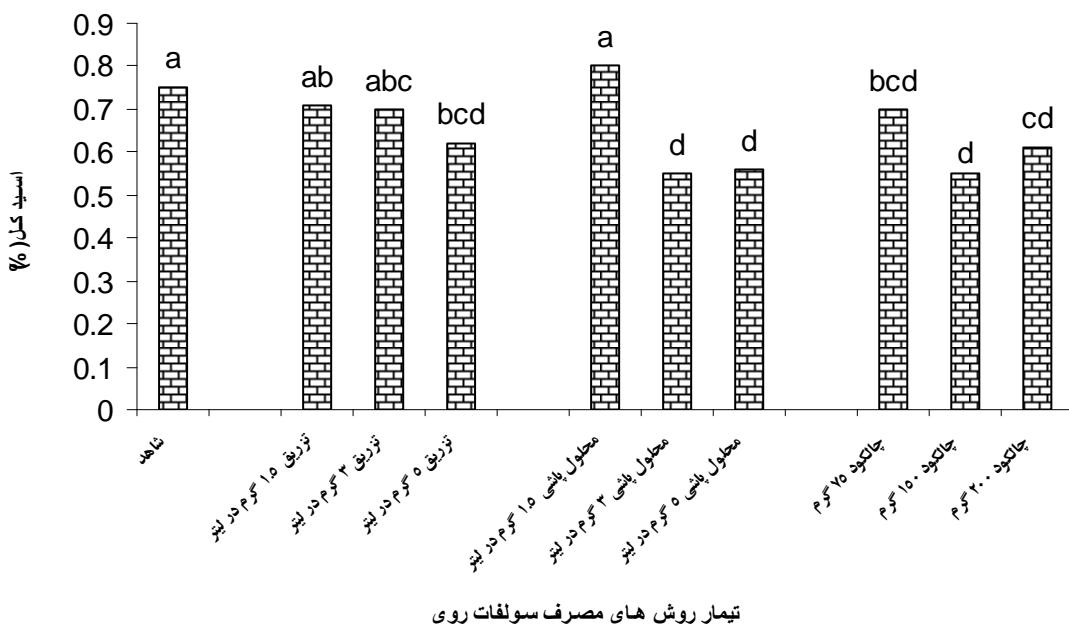
شکل ۲- اثر روش‌های مصرف سولفات روی بر حجم جبهه انگور رقم عسکری

صورت چال‌کود باعث افزایش نسبت قند به اسید به ترتیب به مقدار $3/4/6$ ، $3/3/9$ و $3/2/3$ در مقایسه با تیمار شاهد به میزان $23/7$ گردید (شکل ۵).

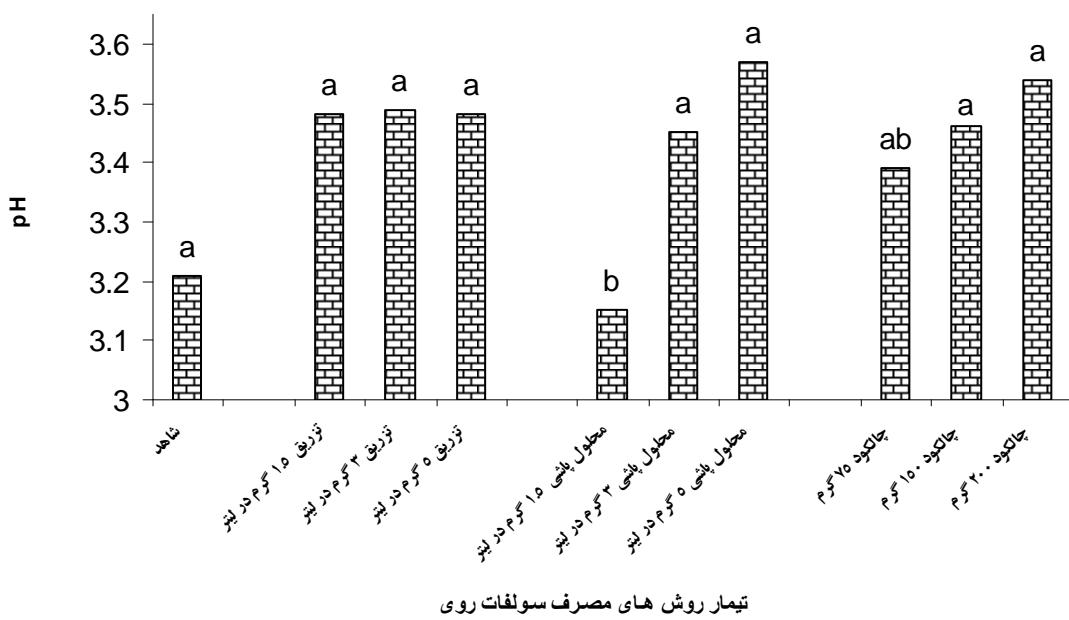
اسید کل، pH آب میوه و نسبت قند به اسید

جدول تجزیه واریانس نشان می‌دهد که اثر روش‌های مصرف سولفات روی بر میزان اسید کل و pH آب میوه در سطح احتمال 5 درصد معنی‌دار است. نتایج نشان داده شده در شکل ۳ نشان می‌دهد که با افزایش میزان غلظت سولفات روی در هر سه روش مصرفی میزان اسید کل کاهش می‌یابد به طوری که کمترین میزان اسید کل در تیمارهای چال‌کود 150 و 200 گرم در هر بوته، محلول‌پاشی 3 و 5 گرم در لیتر و تزریق 5 گرم در لیتر مشاهده گردید. بیشترین $1/5$ گرم در لیتر اسید کل در تیمارهای شاهد و محلول‌پاشی 3 گرم در لیتر به ترتیب به مقدار $77/0$ و $75/0$ مشاهده گردید. نتایج ارائه شده در شکل ۴ نشان می‌دهد که کاربرد سولفات روی در مقایسه با شاهد باعث افزایش معنی‌دار pH آب میوه شد به طوری که در تیمارهای تزریق $1/5$ ، 3 و 5 گرم در لیتر، محلول‌پاشی 3 و 5 گرم در لیتر و چال‌کود 150 و 200 گرم در هر بوته میزان pH آب میوه روند افزایشی را نشان داد. در این پژوهش محلول‌پاشی سولفات روی در غلظت 3 و 5 گرم در لیتر و همچنین 150 گرم سولفات روی به

شاخص سبزینگی برگ
اثر کاربرد روش‌های مصرف سولفات روی در افزایش سبزینگی برگ انگور عسکری در سطح 5 درصد معنی‌دار گردید (جدول ۲). مقایسه میانگین‌های ارائه شده در جدول 3 نشان می‌دهد که با افزایش غلظت سولفات روی شاخص شدت سبزینه برگ در مقایسه با شاهد افزایش می‌یابد به طوری که در تیمارهای تزریق 3 و 5 گرم در لیتر، محلول‌پاشی $1/5$ ، 3 و 5 گرم در لیتر و 150 و 200 گرم سولفات روی به صورت چال‌کود شاخص سبزینه برگ افزایش معنی‌داری نسبت به شاهد نشان داد ولی بین این تیمارها از نظر آماری اختلافی مشاهده گردید اگرچه بیشترین شاخص شدت سبزینه برگ در تیمار 200 گرم سولفات روی به روش چال‌کود به میزان $42/75$ به دست آمد.

شکل ۳ - اثر روش‌های مصرف سولفات‌روی آب میوه انگور رقم عسکری

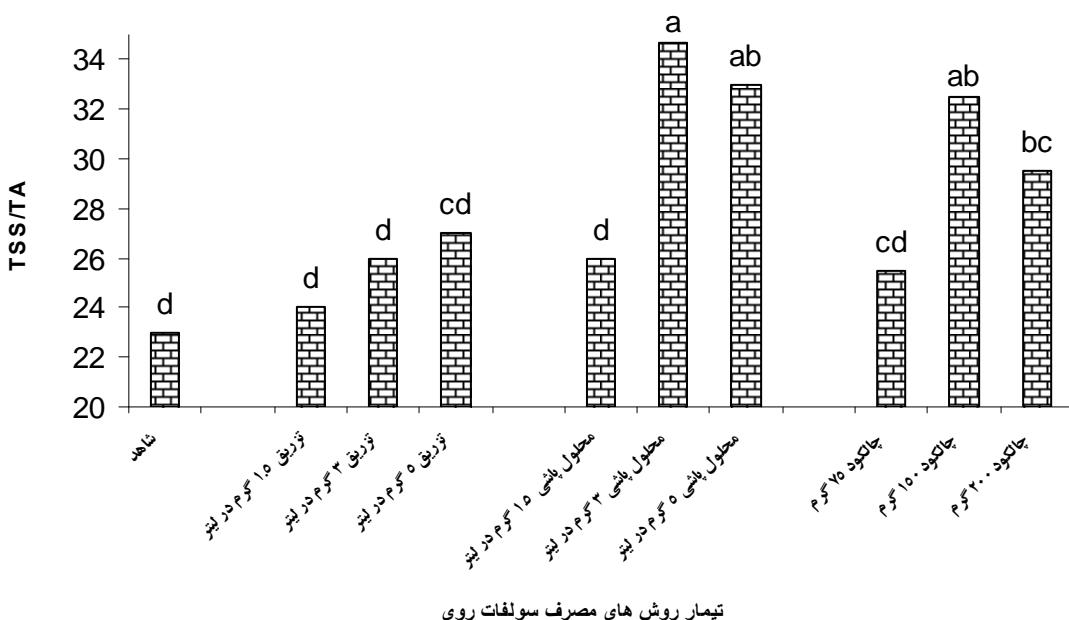

شکل ۴ - اثر روش‌های مصرف سولفات‌روی بر pH آب میوه انگور رقم عسکری

همچنین در بین غلظت‌های استفاده شده، غلظت ۵ گرم در لیتر مؤثرتر می‌باشد. به طوری که بیشترین میزان روی در برگ انگور در تیمار محلول‌پاشی سولفات‌روی به غلظت ۵ گرم در لیتر به مقدار ۱۲۷/۴۳ میلی‌گرم در کیلو گرم ماده خشک در مقایسه با شاهد به مقدار ۱۷/۵ میلی‌گرم در کیلوگرم مشاهده گردید.

میزان روی در برگ

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که روش‌های مصرف سولفات‌روی و غلظت آن تأثیر بسیار معنی داری بر میزان روی در برگ انگور عسکری دارد. نتایج ارئه شده در جدول ۳ نشان می‌دهد که در بین روش‌های به کار برده شده محلول‌پاشی در افزایش میزان روی در برگ بسیار مؤثرتر از روش‌های چالکود و تزریق در تنہ می‌باشد.

شکل ۵- اثر روش‌های مصرف سولفات روی بر نسبت قند به اسید در انگور رقم عسکری

جدول ۳- مقایسه میانگین اثر روش‌های کاربرد سولفات روی بر شدت سبزینگی و میزان روی در برگ انگور رقم عسکری

روش‌های مصرف سولفات روی	غذلت	شاخص سبزینگی برگ	میزان روی برگ
(میلی گرم بر کیلوگرم وزن خشک)			
مشاهد	.	۳۶/۶۲ ^c	۱۷/۵ ^c
تزریق در تنہ	۱/۵ گرم در لیتر	۳۹/۵۲ ^{bc}	۲۰/۳۵ ^c
محلول پاشی	۳ گرم در لیتر	۴۱/۷ ^{ab}	۱۸/۸۳ ^c
	۵ گرم در لیتر	۴۰/۶۷ ^{ab}	۱۸/۹۸ ^c
	۱/۵ گرم در لیتر	۴۱/۱۷ ^{ab}	۷۰/۷۵ ^b
	۳ گرم در لیتر	۴۰/۴۷ ^{ab}	۸۹/۵۸ ^b
	۵ گرم در لیتر	۴۰/۷ ^{ab}	۱۲۷/۴۲ ^a
	۷/۷۵ گرم در هر بوته	۴۰/۳۷ ^{ab}	۱۷/۳۴ ^c
	۱۵۰ گرم در هر بوته	۴۲/۲۲ ^{ab}	۱۵/۹۵ ^c
صرف خاکی (چال‌کود)	۲۰۰ گرم در هر بوته	۴۲/۷۵ ^a	۱۹/۴۵ ^c

در هر ستون حروف مشابه از نظر آماری در سطوح ۵ درصد اختلاف معنی‌دار ندارند

در مقایسه با شاهد گردید ولی از نظر آماری اختلاف معنی‌داری را با تیمار چال‌کود (۲۰۰ گرم در هر بوته) نشان نداد. در بین تیمارها، محلول‌پاشی بوته‌ها با سولفات روی نیز باعث افزایش معنی‌دار عملکرد در مقایسه با شاهد گردید ولی در بین سه روش مصرف سولفات روی، کاربرد ۲۰۰ گرم سولفات روی در هر بوته به صورت چال‌کود میزان عملکرد بیشتری را نشان داد. افزایش عملکرد به این دلیل بوده است که شرایط نامطلوب حاکم بر خاک از جمله آهکی

بحث

در این پژوهش، بیشترین افزایش عملکرد در تیمار کاربرد ۲۰۰ گرم سولفات روی به صورت چال‌کود و تزریق ۱/۵ گرم در لیتر سولفات روی به ترتیب به مقدار ۱۷/۸۱ و ۱۶/۳۹ کیلوگرم در بوته در مقایسه با شاهد به میزان ۷/۲۷ کیلوگرم در بوته به دست آمد. البته تیمار تزریق در سطوح ۱/۵ و ۳ گرم در لیتر نیز باعث افزایش عملکرد

به میزان ۳/۶۲ سانتی‌متر مکعب در مقایسه با سایر تیمارها گردید. البته کاربرد سولفات روی در غلظت‌های ۱/۵ و ۳ گرم در لیتر نیز باعث افزایش معنی‌دار حجم جبهه به ترتیب به مقدار ۳/۳۵ و ۳/۴۵ و ۳ سانتی‌متر مکعب گردید که از نظر آماری اختلاف معنی‌داری را با تیمار گیاه بوده که وظایف ساختاری و تنظیم کنندگی داشته و اغلب به عنوان کوفاکتور تعداد زیادی از آنزیم‌ها عمل کرده و در جنبه‌های مختلف فیزیولوژیکی از قبیل متابولیسم پروتئین، نشاسته، قدر، فتوسنتز و متابولیسم آکسین نقش مستقیم دارد (۱۷، ۱۹ و ۲۳). عنصر روی به عنوان یک کوفاکتور در سنتز هورمون آکسین است که با سنتز کافی این هورمون اندازه سلول‌ها افزایش می‌یابد. احتمالاً افزایش طول و حجم جبهه‌ها با این مکانیسم مرتبط بوده و در مجموع موجب افزایش عملکرد و بازارپسندی خواهد شد.

با افزایش غلظت سولفات روی شاخص شدت سبزینه برگ در مقایسه با شاهد افزایش می‌یابد به طوری که در تیمارهای تزریق ۳ و ۵ گرم در لیتر، محلول‌پاشی ۱/۵ و ۵ گرم در لیتر و ۱۵۰، ۷۵ و ۲۰۰ گرم سولفات روی به صورت چال‌کود شاخص سبزینه برگ افزایش معنی‌داری نسبت به شاهد نشان داد ولی بین این تیمارها از نظر آماری اختلافی مشاهده گردید، اگرچه بیشترین شاخص شدت سبزینه برگ در تیمار ۲۰۰ گرم سولفات روی به روش چال‌کود به میزان ۴۲/۷۵ به دست آمد.

بر اساس نتایج به دست آمده از این پژوهش، بیشترین میزان غلظت روی در برگ انگور در تیمار محلول‌پاشی سولفات روی به غلظت ۵ گرم در لیتر به مقدار ۱۲۷/۴۳ میلی‌گرم در کیلوگرم ماده خشک در مقایسه با شاهد به مقدار ۱۷/۵ میلی‌گرم در کیلوگرم مشاهده گردید که احتمالاً به دلیل تماس مستقیم سولفات روی در برگ و افزایش جذب توسط برگ بوده است. آکسین یکی از مهم‌ترین هورمون‌های رشد گیاه بوده که سنتز آن وابستگی شدیدی به عنصر روی دارد. برگ‌های کوچک و از رشد بازمانده اغلب بهترین علامت قابل مشاهده کمبود روی بوده و این درنتیجه اختلال در متابولیسم آکسین مخصوصاً ایندول استیک اسید است. تریپتوфан پیش ماده بیوسنتز ایندول استیک اسید بوده و شواهدی وجود دارد که روی در سنتز تریپتوfan مورد نیاز است (۱۷، ۱۹ و ۲۳). همچنین تزریق سولفات روی باعث افزایش در میزان روی برگ‌ها، شدت سبزینه و افزایش وزن، حجم و طول جبهه‌ها شده، که نتایج فوق با نتایج اکثر محققان مطابقت دارد (۹ و ۱۸).

بر اساس نتایج به دست آمده، اگرچه کاربرد هر سه روش تزریق در تن، محلول‌پاشی و چال‌کود نسبت به شاهد باعث افزایش میزان غلظت روی در برگ انگور گردید، ولی در این میان اثر تیمار محلول‌پاشی ۵ در هزار باعث افزایش نسبت قند به اسید و pH آب میوه گردید. میزان جذب و انتقال روی در داخل برگ تابعی از مقدار

بودن و پی اج بالا باعث جلوگیری از جذب عنصر روی توسط گیاه از خاک می‌گردد (۴) ولی با تزریق سولفات روی به تن انگور عنصر روی مستقیماً در اختیار گیاه قرار گرفته و با تأمین این عنصر، نیاز گیاه برطرف و باعث افزایش عملکرد شده است. نتایج این پژوهش با نتایج برخی پژوهشگران مطابقت دارد (۹ و ۲۰، ۹ و ۲۸). اما کاهش عملکرد انگور در تیمارهای با غلظت‌های ۳ و ۵ گرم در لیتر تزریق ۱/۵ گرم در لیتر و ۲۰۰ گرم سولفات روی به صورت چال‌کود احتمالاً به این دلیل بوده است که با افزایش غلظت روی در گیاه به دلیل اثر آنتاگونیستی از جذب عنصری چون آهن و منگنز ممانعت نموده و عملکرد را کاهش داده است. حسین آبادی و همکاران (۵) افزایش عملکرد گندم رقم هامون را از ۴۵۴۳ کیلوگرم در هکتار به ۴۸۸ کیلوگرم در هکتار بر اثر کاربرد سولفات روی گزارش کردند. تزریق ترکیبات مختلف عنصر روی با غلظت ۵ درصد بر دخان پرتقال موجب افزایش میزان میزان روی در برگ بعد از تزریق گردید. روی یکی از عناصر ضروری کم مصرف برای رشد و نمو طبیعی گیاهان محسوب می‌شود که در بسیاری از فرآیندهای متابولیسمی نقش دارد (۲۶ و ۲۷).

روی در گرده‌افشانی و لقاد نفخ مهمنی دارد و برای تولید آکسین چهت رشد سلول موردنیاز است. همچنین روی در افزایش طول لوله گرده و زنده ماندن تحمل نقش دارد. روی با توجه به نقشی که در سنتز آکسین و تشکیل نشاسته دارد و از طریق بالا بردن مقدار کربوهیدرات‌ها و مواد حاصل از همانندسازی و افزایش میزان آکسین در کاهش ریزش میوه مؤثر است. عنصر روی چهت تشکیل میوه و به دست آوردن اندازه مناسب آن موردنیاز است. روی قسمتی از آنزیم کربنیک ان هیدراز است که در بافت‌های فتوسنتزی وجود داشته و چهت بیوسنتر کلروفیل موردنیاز است (۱۴). عقیده بر این است که از بین عوامل مؤثر در گل انگیزی و تشکیل میوه، قدرت رشد و تعذیب بیشترین تأثیر را داشته و در واقع سایر عوامل را تحت الشاعع قرار می‌دهند، بنابراین تأمین به موقع عناصر غذایی عامل مهمی در تولید محصول و افزایش کیفیت میوه می‌باشد. عناصر ازت، بور و روی در فرآیند گرده‌افشانی، لقاد و تشکیل میوه بیشترین تأثیر را دارند (۱۵)، اثر محلول‌پاشی عناصر روی، آهن و منگنز در زمان‌های مختلف را بر خصوصیات کمی و کیفی میوه انگور مورد مطالعه قراردادند و نتیجه گرفتند که ضمن افزایش عملکرد محصول، وزن، اندازه و دیگر خصوصیات دانه‌ها افزایش می‌یابد. همچنین درصد مواد جامد محلول جبهه‌ها افزایش و اسیدیته کل کاهش پیدا کرد. نتایج تحقیقات (۲۴)، نشان داد که محلول‌پاشی عناصر بور، منگنز، روی و مس در بهار در انگور، باعث افزایش عملکرد انگور و میزان قند جبهه‌ها و کاهش اسیدیته کل شد.

بر اساس نتایج به دست آمده از این پژوهش، کاربرد تزریق سولفات روی در غلظت ۳ گرم در لیتر باعث افزایش میزان حجم جبهه

طرح‌های تحقیقاتی باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان دانشگاه آزاد اسلامی واحد یاسوج استخراج گردیده است که از حوزه معاونت پژوهشی و باشگاه پژوهشگران جوان تشکر و قدردانی می‌گردد. همچنین نگارندهان مرتب سپاس خود را از خدمات جناب آقای فرامرز بدخشنانی مسئول محترم آزمایشگاه دانشگاه آزاد اسلامی واحد یاسوج و آقای مهندس جلیل قبادی به خاطر همکاری در اجرای آزمایش اعلام می‌دارند.

روی بکاربرده شده در واحد سطح برگ است و هرچه غلظت روی در واحد سطح برگ بیش‌تر باشد میزان جذب بیش‌تر است. همچنین نقش مهمی را در سنتز اسیدهای نوکلئیک و پروتئین بازی می‌کند و در استفاده و بکارگیری فسفر و نیتروژن در زمان جوانهزنی بذر نقش مهمی دارد (۲۴ و ۲۵).

سپاسگزاری

این فرآورده علمی از طرح پژوهشی اجرا شده از محل بودجه

منابع

- ۱- اسدی کنگره‌شاهی ع.، اخلاقی امیری ن.، ملکوتی م.ج. و مرادی ب. ۱۳۸۶. تأثیر مقدار و روش مصرف سولفات روی بر عملکرد و کیفیت نارنگی انشو. مجله علوم خاک و آب. (۱): ۱۴-۲۱.
- ۲- جامسون م.، گالشی س.، پهلوانی م.م. و زینلی و.ا. ۱۳۸۸. بررسی اثر محلول‌پاشی روی بر عملکرد و خواص کیفی دانه دو رقم سویا در کشت تابستانه. مجله پژوهش‌های تولید گیاهی. (۱): ۲۸-۱۷.
- ۳- جهان بخش م. ۱۳۸۶. ارزیابی اثر مصرف خاکی سولفات روی و آگشته نمودن ریشه نشاء به اکسید روی بر عملکرد و ترکیب شیمیایی برنج رقم قصردشتی در شالیزارهای استان فارس. مجله علوم خاک و آب. (۱): ۳۱-۲۳.
- ۴- حسینی فرهی م.، گودرزی ک. و کاووسی ب. ۱۳۸۸. رفع کمبود روی و افزایش عملکرد انگور عسکری (*Vitis vinifera L.*) به روش تزریق سولفات روی در تنہ. نشریه علوم باغبانی (علوم و صنایع کشاورزی) (۲): ۱۸۸-۱۳.
- ۵- حسین آبادی ع.، گلوبی م. و حیدری م. ۱۳۸۵. مطالعه اثرات محلول‌پاشی آهن، روی و منگنز بر خصوصیات کمی و کیفی گندم هامون در منطقه سیستان. یافته‌های نوین کشاورزی (۲): ۱۱۰-۱۰۳.
- ۶- خوش اقبال ف.، قربانعلی م. و حاجی حسینی ر. ۱۳۸۹. اثر تنش سولفات روی و برهم کنش آن با اسید‌اسکوربیک بر برخی از شاخص‌های فیزیولوژیکی کلزا رقم هیولا. رسته‌های ۱۱: ۱۰۲-۹۳.
- ۷- خلدبرین ب. و اسلام زاده ط. ۱۳۸۰. تغذیه گیاهان عالی (جلد اول). انتشارات دانشگاه شیراز. ۴۸۰ ص.
- ۸- رضایی س.، حاتم‌زاده ع. و کافی م. ۱۳۸۶. رفع کلروز آهن درختان چنار به روش تزریق تنہ. خلاصه مقالات پنجمین کنگره علوم باغبانی ایران. شیراز.
- ۹- رئیسی ف. و شهبابی ع. ۱۳۸۰. رفع کلروز آهن و کمبود روی به روش تزریق عناصر غذایی با پ هاش پائین به تنہ درختان پسته. هفتمین کنگره علوم خاک ایران. ۵۶۹-۵۶۷.
- ۱۰- رسولی م. و ملکوتی م.ج. ۱۳۷۹. بررسی روش‌های مصرف سولفات روی بر عملکرد و شاخص‌های رشد سیب (قسمت اول)، مجله خاک و آب. جلد ۱۲، شماره ۸، موسسه تحقیقات خاک و آب.
- ۱۱- عبدالیلی ج.، رشدی م.، مجیدی ع. و حسن‌زاده قورت تپه ع. و هناره م. ۱۳۸۸. تأثیر نحوه مصرف سولفات روی بر سویا رقم ویلیامز. مجله پژوهش در علوم کشاورزی. (۱): ۵۰-۳۹.
- ۱۲- مستوفی ا. و نجفی ف. ۱۳۸۴. روش‌های آزمایشگاهی تجزیه‌ای در علوم باغبانی. انتشارات دانشگاه تهران. ۱۳۶ صفحه.
- ۱۳- ملکوتی م.ج. و سمر م. ۱۳۷۷. روش‌های کاربردی برای مقابله با کمبود آهن در درختان میوه (قسمت اول)، نشریه فنی شماره ۳۸. مؤسسه تحقیقات آب و خاک کشور. ۱۳ صفحه.
- ۱۴- وزوایی ع.، قادری ن.، طلائی ع. و بابالار م. ۱۳۸۰. اثر محلول‌پاشی اسید بوریک و سولفات روی بر تشکیل میوه بادام. مجله علوم کشاورزی ایران. ۳۸۴-۳۷۷.

15-Bacha M.A., Sabbah SH., and El- Hamady M.A. 1995. Effect of foliar applications of iron, zinc and manganese on yield, berry quality and leaf mineral composition of Thompson seedless and Roumy red grape cultivars. Alexandria Journal of Agricultural Research, 40(3): 315- 331.

16-Broadley M.R., White P.J., Hammond, J.P., and Zlko I.V. 2007. Zinc in plants. Journal New Phytologist, 173:677- 702.

- 17-Brown P.H., Cakmak I., and Zhang Q. 1993. Form and function of zinc in plants. Zinc in Soils and Plants. Kluwer Academic Publishers, Dordrecht. pp 90 -106.
- 18-Dong Y., Qifei W., Daming H., and Chundu W. 2003. Effects of zinc-injection in trunk of Kumquat on its growth and fruits qualities transactions. Chinese Society of Agricultural Machinery, 34(2): 61-64.
- 19-Graham R., Archer J.S., and Hynes S.C. 1992. Selecting zinc - efficient cereal genotypes for soils of low zinc status. Plant and Soil, 146: 241 - 250.
- 20-Fernandes E., Barranco R.D., Benlloch M. 1993. Overcoming iron chlorosis in olive and peach trees using a low-pressure trunk-injection method. Journal of Hort Science, 28(3):192-194.
- 21-Navarro C., Fernandez-Escobar R., Benlloch M. 1992. A low-pressure, trunk-injection method for introducing chemical formulations into olive trees. Journal of the American Society for Horticultural Science, 117(2): 357-360.
- 22-Ozdemir G., Ekbic, H.B., Erdem. H., Torun B and Tangolar S. 2011. Effect of different zinc application methods on leaf Zn, Fe, Cu and Mn concentrations of ungrafted and grafted Flame Seedless grapevine cultivar and rootstocks (*Vitis sp*). Journal of Food, Agriculture and Environment, 9 (2): 217-222.
- 23-Rout G., and Das R.P. 2003. Effect of metal toxicity on plant growth and metabolism: I. Zinc. Agronomie, 23: 3–11.
- 24-Perovic N. 1988. Effect of micronutrients applied through leaves in combination with different times and ways of applying phosphorus-potassium fertilizers on yield and quality of grapes. Arhiv za poljoprivredne nauke, 49(174): 143-152.
- 25-Shier W.T. 1994. Metals as toxins in plants. Journal of Toxicology - Toxin Reviews, 13: 205–216.
- 26-Wallace G., and. Walle A. 1986. Correction of iron deficiency in trees by injection with ferric ammonium citrate solution. Journal of Plant Nutrition, 9(3-7): 981- 986.
- 27-Whiley A.W., Saranah J.B., Langdon, P.W and Pegg K.G. 1991. Correction of zinc and boron deficiencies and control of phytophthora root rot [*Phytophthora cinnamomi* Rands] of avocado [*Persea americana* Mill.] by trunk injection [phosphonate salts]. Australian Journal of Experimental Agriculture, 31(4): 575-578.
- 28-Zolfi B., Mokhtar Izadi M., Saleh Jahanshah B., Mohebi H., Zargari A., Rastegar H. 2007. Study of the effects of levels and methods of iron fertilization on quantity and quality of commercial date palm cultivars. Soil and Water Research Institute. ASIDC.